

క్రీడినేషులు సంకుపాపారావు జ్ఞాపకాలు - ఒక వినతి

“పోలీసోడు ఎలాటోడెరుగుదువా? కరెంట్ లాంట్లోడు. కంటాక్టు సరీగుంటే అన్నిసుకాలూ ఇవ్వగల్గు. కాంటాక్టు గాని లూజై పోయిందంటే కాటేస్సేడన్నమాటే!”

ఉపమా కాలిదాసస్య - అన్నారు కదా. ప్రకృతి గురించి, స్త్రీ అవయవ సౌందర్యం గురించి పూర్వకవులు వేసిన ఉపమలు అలవాటై పోయి వెగలు పుట్టించడం జరిగిన ఈ యుగంలో ఉపమా స్వభావ స్వరూపాలు మారవలసిన అవసరం వచ్చింది. రావకొండ విశ్వనాథ శాస్త్రిగారి కథల్లో నవలల్లో ప్రాతల ఆకారాలని అవస్థలని బొమ్మలు కట్టడానికి వాడిన ఉపమలు అధునాతన సాహిత్యంలో విలక్షణమైన ప్రయోగాలని చెప్పకోవచ్చు. ఇలాంటి విలక్షణమైన ప్రయోగాలు చేసి వచన రచనను ఆలంకారికంగా రూపొందించిన కథకులు కవులకోవలో చేరుతారన్నది నిస్సంశయం.

సంకు పాపారావు రచన చేపట్టి వుంటే ఎంతపాటి ఆదరణ పొందేవాడో ఊహించడం కష్టమే కాని, అతని ఉపమాలను యథాతథంగా లేక కొద్దిపాటి మార్పులతో రచనల్లో వాడుకోగలిగిన రచయితలు, అతని ధోరణిలో ఉపమించగలిగిన కొద్దిమంది రచయితలు ఆ కారణంగా గౌరవ ప్రఖ్యాతులు సాధించడం గత పాతిక ముప్పయ్యేళ్ళుగా జరుగుతోంది. ఒక ప్రాంతానికి, విశేషించి ఒక నగరానికి చెందినవాడు అయి వుండడంవల్ల అతని ప్రభావం అతికొద్ది మంది రచయితల పైనే పడింది. అతను రచయిత అయివుండి నల్లయితే అతని ఉపమలు పాఠకలోకం అందరికీ మూల రూపంలో ప్రామాణికంగా చేరి వుండేవి.

పాపారావు సాధారణంగా కవులు, రచయితలు, పత్రికా విలేకరులు, సాహితీ అభిమానులు - వీరి మధ్యనే మెసలేవాడు. స్వచ్ఛమూ నిర్భయమూ అయిన అతని పరిశీలనా శక్తి, జన పదానికి అతి చేరువలో వుండే అతని వ్యక్తికరణ ధోరణి, ఇంకా అనేక రకాల వ్యక్తుల్ని

అతని వైపుకి ఆకర్షించాయి. న్యాయవాదులు, పారిశ్రామిక వేత్తలు, (చోటా) రాజకీయవాదులూ అతని అభి మానుల్లో జమ అయిన అతిముఖ్యుల్లో కొందరు.

ఎంతకొత్త సంగతినైనా పాపారావు చక్కగా విశ్లేషించ గలిగేవాడు. తనకంటే అనేక విధాలుగా మేధావులని మెరుగైన వారని ప్రయోజకులని అనిపించకునే వాళ్ళలో ఒక్కరు కూడా పాపారావు వాగ్దోరణికి ముగ్ధులు కాని వారు లేరు. రాజకీయ శాస్త్రం నుంచి రతి శాస్త్రం వరకు పాపారావు అవలోకనం చేసుకోని విషయం, చక్కని వ్యాఖ్యానం అందించని ఉపాఖ్యానం లేవంటే అతిశయోక్తికాదు.

నిశితమైన పరిశీలనా శక్తికి యుక్తియుక్తమైన వ్యాఖ్యాన వాచుర్యానికి తోడు, పాపారావుకి ఉండిన సెన్సాఫ్ హ్యూమర్, ఉపమా ప్రావీణ్యం, ఒకసారి అతని వచో రుచిని చవి చూసిన వారందరిలో, మళ్ళీ అతనిని ఎప్పుడు కలుస్తాం ఎక్కడ కలుస్తాం అనే ఆశతో ప్రకంఠించేటట్లు చేశాయి. ఎప్పటికప్పుడు కొత్త కొత్త ఉపమలు వాడడం, తన శ్రోతల్ని అనుసరించి తన ధోరణిని మార్చుకునే స్థితికి దిగజారక పోవడం పాపారావు ప్రత్యేకతలు.

1987 డిసెంబర్ 15వ తేదీన తన 101వ ఏట అకాల మరణం పాలైన సంకు పాపారావు జ్ఞాపకాలను మిత్రులు కొందరు ఒక చిన్న పుస్తకంలో భద్రప రుద్దామని సంకల్పించారు. పాపారావును గూర్చి, పాపారావు చెప్పిన మాటలను గూర్చి చెప్పగలిగిన వారు తమ రచనలను శ్రీ ఇస్మాయిల్, సి.టి.ఓ.- 3 శివాలయం వీధి, విజయవాడ - 520 001 అనే చిరునామాకు పంపగలరు.

కౌలమ్ సిటనికథ

ప్రఖ్యాత రచయిత రామనాథం చివరిసంవత్సరాలు విజయవాడలోనే ఉన్నాడు. అతని నవల సీరియల్ గా వస్తున్న ఏ ప్రతీక సర్క్యూలేషన్ యినా ఇచ్చితంగా పెరిగి తీరాలిందే.

కొత్త కొత్త అయిడియాయి అతనికెలా వస్తాయో చాలామందికి తెలుసు. అయినా కథను దిగి సడలకుండా నడిపించడంలో అతనికతనే సాటి.

ఆ ప్రఖ్యాత రచయిత సుప్రసిద్ధుడు రవి. ప్రస్తుతం ఎనిమిదవ క్లాసు. ప్రస్తుతం వాడికి పరీక్షలు జరుగు తున్నాయి.

అప్పుడే ఏదో కథ వ్రాయడం ముగించి పోస్టు చేద్దామని బయల్దేరాడు రామనాథం.

ఏడుస్తూ ఇంటికొచ్చాడు రవి.

“ఎందుకురా కన్నా ఏడుస్తున్నావ్? అప్పుడే వచ్చేవావేం బడి నుంది” అత్యంతగా ప్రశ్నించాడు రామనాథం.

“టీచరు ఇంటికి పంపించింది నాన్నా!” వెక్కుతూ అన్నాడు రవి.

‘వైకొచ్చే రచయిత’

“ఎందుకనమ్మా!” బుజ్జగిస్తూ అడిగాడు.

“మరే! తిట్టింది కూడా నాన్నా!”

“తిట్టిందా?” అశ్చర్యంగా అడిగాడు రామనాథం.

“దొంగ వెధవ-అన్నీ తండ్రి బుద్ధులే అని తిట్టింది నాన్నా!”-తండ్రి ముఖంలోకి చూస్తూ చెప్పాడు రవి. నిర్ధాంతపోయాడు రామనాథం. తేరుకుని అడిగాడు నెమ్మదిగా-

“ఎందుకు తిట్టిందిరా మీ టీచర్!”

“మరే! ప్రశ్నలకు జవాబు తెలికపోతే మురళి పేపరు చూసి రాస్తున్నా నాన్నా! అందుకు తిట్టింది” అసలు కారణం బయటపెట్టాడు.

“వైకొచ్చే రచయితను పట్టుకుని అలా తిడు తుండా! రేపు నేనొచ్చి మూల్గాడతాగాని నువ్వు చదువు కోరా కన్నా!”-కథ పోస్టు జేయడానికి బయల్దేరాడు రామనాథం.

—దీప్తి